

**5-6. osztályosok versei
2023/2024.**

Darcsi Zsófia: A barátság

1. Vannak egyen-ketten,
vagy lehetnek tízen is,
de lehet, hogy csak egy egy fontos van,
vagy lehet kettő is.
2. Sok az ember, kicsi a Föld,
Nem elég az élet, hogy megkerüld.
Nincs a Földön nagyobb kincs,
Még akkor is, ha semmi más nincs.
3. Ha baráttra lelsz, kincs van a kezében,
Hisz ott van melletted minden esetben:
Akkor is, ha örülsz, s akkor is, ha sírsz.
Tudod te, mekkora értékkel bírsz?!
4. Nem félek én, bármerre járok,
Ha velem jön a kedves barátom.
Mikor kell, ott van velem,
S így lesz boldog az életem.
5. Mikor a bánat megtalál,
Mindig van, ki mellettem áll.
Ha kell, nevet, ha kell, sír,
Ha kell, ölel, szeret, mindig felvidít

*Tatabánya,
Kodály Zoltán Általános Iskola és AMI
6. osztályos tanuló*

Bagó Boróka: Állati jó vers

Eszeget az oroszlán,
Fut gyorsan a jaguár,
Nektárt gyűjt a méhecske,
De vajon hol a medve?
Épp vadászni indult,
Mert túl sok volt a kisnyúl.
És vajon a róka?
Merre keres az orra?
Épp az Északi-sarkon
Kutakodva dalol.
A kis faluban valahol
Egy szép borjú bandukol,
Mert Jenő bácsi megint
A tehenet feji.
Valahol a kiskertben
Épp egy lepke reppen fel,
Mert azt hiszi Cirmike
Biztos nagyon fincsi lesz!
Szóval most már tudhatod:
Mindenhol laknak állatok!

*Tatabánya,
Szent Margit Gimnázium és Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Gréczy Norina: Álmodtam veled

Állok melletted kéz a kézben,
a naplementét csendben nézve.
A nap sugara ránk ragyog,
mint szívem, mikor rám mosolyogsz.

Szívünk dobban egymás mellett,
aztán az eső elered,
és csak mellettünk csepereg,
majd kezéd megfogja kezemet.

Tekintetünk összeragyo,
szeretetünk igazi volt,
szívem pedig folyton mosolygott.
Kár, hogy csak egy álom volt.

Gréczy Norina: Mivel ártottam?

Volt nap, amikor
bízattuk egymást,
aztán szóltál, hogy
véget ért a varázs.

Már csak egy dolog
jár a fejemben:
mit vétettem neked?
Az őszinte választ már el is felejttem.

Én őszintén írtam neked,
hogy „szeretlek”,
de te nem értékelted,
inkább csak elfelejtetted.

Látom, nem érint meg
a sok elfelejtett emlék,
amit ketten átélünk
neked már nem is érték.

*Tatabánya
Kodály Zoltán Általános Iskola és AMI
6. osztályos tanuló*

Láng Benedek: Az erdő

Csip-csip énekel
Széllel szállva érkezik.
Méhek zümmögnek
és a fák beszélgetnek.

Az erdő mindig itt van nekem,
Növök nővök, cseperedem.
Az erdőt már el is felejttem.
Megyek az erdőben, emlékszek
Kicsiként ez volt a lakhelyem.

*Szárliget,
Tima Endre Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Bajtay Eszter: Péntek este

Az edzésnek már rég vége
a bolt parkolóiban ezer ember,
s lámpák világítanak.

Beragyog a csillag az ablakon
hófehér színe akár, a hólepte táj.

Májvacukor felhő, habcsók világ
alszik a kisgyermek,
s csodásat álmodik tán.

Holdfény körülötte, sötét az ég
a házakból épp csak kilátszik egy csöppnyi fény.

Álomvilág most újra itt vagy már,
s éjjel csodás helyekre
viszel talán.

Ó álomvilág köszönöm néked,
hogy miattad csodaszépet álmodik minden gyermek.

Fúj a szél, üresek az utcák,
egyetlen fény pislákol már.

Óh drága éj, szólj hozzám.
rég várt álom most,
itt van már.

Borús felhők lepték el az eget,
ó drága éj!

Mondd, mit üzensz nekem,
ó mondd, kérlek!
Sehol egy hang, sehol semmi.

Bent a házban két ágy,
s benne két gyermek alszik már.

Mindketten csodásat álmodnak,
kutyákról, s a világ
legcsodálatosabb dolgáról.

Egy tündér elsuhan felettük,
s álomport hint rájuk.

Csendben csinálja,
egy nesz sem hallatszik,
az ablakon besüt a hold ragyogása.

Ó drága éj!
Mit rejtasz sötét felhőid mögött,
kérlek, áruld el!

Semmi hang, az éj egy jelet ad
két csillag oly különös.

Fura az éj sötét felhők,
hófehér égitestek
ragyogják be a világot.

Legszebb köztük egy különös csillag,
ó drága éj!

Egy csillagász az eget kémleli,
s közben ő maga is
elalszik.

*Tata
Vaszary
5. osztályos tanuló*

Bundschuh Jázmin Erzsébet: Elvesztem...

Nem tudom, hol vagyok,
Mit is kéne tennem,
Mindenki elhagyott,
Magány lakik bennem.

Szeretek költeni,
Versbe írom naplóm,
Érzéseim tintába,
Papírba nyomtatom.

Érzem, hogy sorvadok,
Eltűnik a lelkem,
Felemészt a magány,
holtig kínozta engem.

Rám talált a halál,
Tárt karokkal várt rám,
Szelíd volt, könnyed volt,
Nem pont úgy, mint várnám.

Úgy suhant mellettem,
Mint a legőszőbb árny,
Elkísért a helyre,
Hol egy jobb élet várt.

Bundschuh Jázmin Erzsébet: Hold

Most a telihold,
Bennem nagy bánatot old.
Miközben felhők ölelik,
Gyönyörű csillagok követik.

Láttuk már szép arcodat,
Bejártuk a szép Holdat.
Te vagy a középpont, pont középen,
Te fénylesz csillagok közt, kerek égen.

*Tarjáni Német Nemzetiségi Iskola
6. osztályos tanuló*

Boráros Nóra: Tél

Sárgás falevél hull le a fáról,
hűvösebb lett, közel a tél mától.
Sokszor kiráz a hideg,
néha elkap az ideg.

Utálni fogom a vastag ruhát,
havazáskor a latyakos utcát.
Nézd, nyakunkon van a tél!
Lehull az utolsó levél.

Egy időre eltűnnek a színek,
csak szürke és fehér jár a télnék.
Beborít a hólepel,
végül a tél elszelel.

*Ácsi Gárdonyi Géza Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Fatuska Dorka: Két helyen

Hogyan lehetnék egyszerre két helyen,
hogyan döntenem soha ne kelljen,
hogyan ne bántsak meg soha senkit
és segíthessek is mindenkit?

Ha nekem ez valahogy sikerülne,
vállamról a teher lekerülne.
Megoldódna minden gondom,
nem kellene szétszakadnom.

De sajnos ez így nem mehet,
megfelelni mindig nem lehet.
Viszont ha a szívemre hallgatok,
csakis jó döntést hozhatok.

*Tata,
Talentum Iskola
6. osztályos tanuló*

Kónya Olívia: Az erdő

Az erdő egy hely,
Ahol elnyel a csend.
A tested nyugodt,
A feszültség bukott.
A levelek hullanak a fáról,
Madarak ugrálnak az ágról.
A virágok előbújnak,
Majd elhervadnak.
Az erdő lenyugtat
És bemutat,
A barátod
És a pajtásod.

*Tatabánya
Kodály Zoltán Általános Iskola és AMI
6. osztályos tanuló*

Gábris Bori: Rumli a szobámban

Ismer valaki olyan gyereket,
Kinek a szobájában minden rendezett?
Néha magamra sem ismerem,
el is mesélem ezt most nektek...
Mikor a szobámba bemegyek,
több tankönyvön átesek,
sok legóra rálépek.
Szanaszét a ruhák, könyvek,
a tolltartóm hol lehet?
Nézek jobbra, nézek balra,
az ágyon sincs, gyerekek!!!
Fiókokból ruhák lógnak,
én ide most benézek.
Elájulok már a szagtól,
szellőztetni is kéne!
Ott egy póló, felemelem:
alábújt a táskám!
Kihúzom a cipzárokat,
lám, itt van a zsákmány!
Miért nem néztem itt meg?
Hurrá! Nagyon megörülök:
nem kell tovább keresnem!
Véglegesen megfogadom,
nem leszek én rendetlen...

Gábris Bori: Kérlek, gyere vissza

Kérem, Istenem!
Hadd „jöjjön le” hozzánk
az édes drága Pixelem!
Hadd ragyogjon ismét orcánk!

Egyévesen hunyt el
a nagyon cuki kutyánk...
Játszottunk, ugráltunk, labdázunk,
mindenhova együtt jártunk.

Remélem, hogy „felkelted”,
hogyan találkozzunk még vele!
Még egyszer velünk legyen,
hisz ő is a családjunk része.

Gábris Bori: Farsang

Végre itt a február!
Kezdődhet a karnevál!
Beöltözik sok kispajtás,
futkározik száz maskarás:
tündér, kosaras, kalóz,
bohóc, nindzsa és matróz.
Vehettek ott tombolát,
buli, zene oly csodás!
Ehettek majd sok-sok fánkot,
Táncoljatok fiúk, lányok!

*Szomódi Írisz kert Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Kiss Zoé: Egy nap a suliban

Jaj, jaj már megint iskola.
Sokat tanultam a dolgozatokra.
Izgulok, izgulok, nagyon nem várom.
Tudom, sokat tanultam, de azért mégsem látom.

Nem tudom, mit tegyek! Mennyire készüljek?
Óra előtt elolvasom egyszer-kétszer az egészet.
Nem tudom, nem tudom, kételkedek magamban.
És elkezdődött az első órában.

Érzem magamban, jól írtam meg,
Mivel történelemmel kezdtem a menetet.
Jön a matekom, jaj, ne!
Nincsen kedvem ehhez sem!

Ennek is vége, ezt már szeretem.
És a többi az már könnyebb lesz.
Már nincs sok órám, csak kettő.
És a tehetséggondozás nagyon menő!

Szünetekben éhes vagyok, kérek egy kis kaját,
Ad nekem kaját az összes barát!
Jók a barátaim, kedvesek,
Mindig adnak szendvicset.

Vége az óráknak,
Jön a tanszoba.
Azt se szeretem,
Jobb, mint a történelem.

Nincs vége a napnak,
Nem megyek haza.
Jönnek az edzések,
És mindig boldog leszek.

Edzésnek vége van,
Nincsen házi feladat.
Megírtam a tanszobán,
Ezért nincsen már.

Szóval haza érkeztem,
Nincs kedvem semmihez.
De azért éhes vagyok,
Jól megvacsorázok!

*Tatabánya
Pólya György Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Szőnyeg Zalán: A természet

Élőlények a talajon, fellegekben,
Növények gyönyörűen nőnek.
Kutya? Macska?
Azok háziállatok.
A többiek vadállatok.

*Szárliget,
Tima Endre Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Tálos Hanna: Az ősz

Szállnak a levelek, mint a szél,
s megint itt van mindenki.
Már vártalak téged kedves ősz,
mert mindenki újra együtt van.
A barátok megint pletykálnak,
de nem baj, mert most újra itt az iskola.

Tálos Hanna: Az osztály

A suli nehéz,
az osztály gagyi,
de nem értem,
itt mi a baki.

Szeretem a sulit,
de van, hogy lestrébereznek,
olyan buták,
azt szavak le nem írják.

Nem lehet, hogy ez így legyen!
Itt mindig megy a nyifi-nyafi.
Gyerekek, miért kell ez a sok
duli-fuli?

*Tatabánya,
Kodály Zoltán Általános Iskola és AMI
6. osztályos tanuló*

Polgár László: Az órák

Az órák narancssárga,
Jön velem bárhova, minthogy otthon várna.
Pontos idő, minőség
Indulhat a kilövés!

Mindig nézem, amíg végzem.
Szinte már az idő bennem létezik,
Remélem nem éheznek!
Ez így nem létezik!

Befolyásolja lelkem,
Ő mondja, merre menjen!
Nem kell neki útleveél, az jó,
Remélem, ahova megyünk, esik a hó!

Csillapítja mérget,
Ezért még élek!

*Tatabánya
Pólya György Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Tábori Kristóf: A magyar kórházi magyar
(gyógyító vers Tanítónak 1.)

Ha legyengít a fájdalom ma,
Jól jön egy- két szinoníma:
Irka helyett ákom- bákóm,
Ábránd vagy egy jó kis álom?

Nem kell többé injekció,
Csak egy pár alliteráció:
Csimpánz Csilla csücsöríthet,
Dundi Dédi diót ehet.

Ha a fejed hasogat,
A gyógyszered egy hasonlat.
A kórház, mint egy wellness-hotel.
Az ágyad, mint egy masszázsfotel.

Hasfájásra, görcsoldásra
Metaforát használj már ma!
Ilyen öröm- köszi szépen-
Soha többé nem kell nékem!

Ne is nézd a kórházi koszt!
Majd boldogít a kórházi koszt!
Szóviccekből elég mára,
Legyen erőd a gyógyulásra!

Tábori Kristóf: Tropa boka óda
(gyógyító vers Tanáronak 2.)

Ó, te fránya boka!
Fájdalmaim legfőbb oka.
Kirándultál te is velem...
Ó, de rossz sors jutott nekem.

Ó, te rosszcsont boka!
Nem is túl jó móka.
Otthon lenni, unatkozni,
A lábamat felpolcolni.

Ó, te remek boka!
Egy orvosi csoda!
A csontokkal kirakózni,
Sebészeknek egy jó hobbi.

Ó, te gyógyult boka!
Gipszet ne hordj soha!
Menjen más el kirándulni,
Szeretnék már tanítani.

Tata,
Vaszary János Általános Iskola
6. osztályos tanuló

Tábori Kristóf: Petőfi emlékére

Petőfi Sándor magyar költő.
Olyan verseket költ ő,
melyeket ha kezedbe veszel,
hazafias ember leszel.

Kétszáz éve történhetett,
hogy Kiskőrösön megszületett
a helyi mészáros fia,
édesanyja Hrúz Mária.

Sok helyen járt iskolába:
Kecskemét és Selmecebánya.
De Aszód volt a legkedvesebb,
hol verset írt, majd színészkedett.

Pápa után Debrecenben
töltött egy telet '41- ben.
Onnan gyalog ment fel Pestre,
s megjelent az első verse.

Nagykárolyban Júliája
lett a szerelmes múzsája.
Megszületett fiuk, Zoltán,
ki legnagyobb örömük volt tán.

A forradalom vezetője,
a Nemzeti dal szerzője.
Bem apóval harcoltak,
de Segesvárnál elbuktak.

Petőfi, a legnagyobb hazafi.
Nevét mindenki ismeri.
Őrizzük őt lelkünkben,
mint én, ebben a versemben.

Tata,
Vaszary János Általános Iskola
6. osztályos tanuló

Szkupi Natália: Erdő mélyén

Erdő mélyén éled madarak éneke,
Szívem mélyén virrad déli nap sütése.

Bármerre is nézek, állatok szerteszéjjel,
Rókák vadásznak nyulakra gyilkos kéjjel.

S eljön az este, pár állat éber teste,
Félelemmel tölt el az erdei este.

Tücsök ciriplése, baglyok huhogása,
Vadászlesről hazatérek kifáradva.

Ágyamba bújva szememet lehúnyom már,
Álmomban az állatok is nyugodtak immár.

Komárom,
Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda
6. osztályos tanuló

Tóth Hanna Kira: Tavaszi madárka

Tavaszi madárka bogycát csipeget.
Eközben vidáman csicsereg.

Szitakötő repül arra.
A kismadár meg elmegy balra.

Színes virágokra száll a méh.
Abból lesz az édes méz.

*Szárliget,
Tima Endre Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Bán Anna: Véges ítélet

Csöng a csengő, csitulni kéne már,
Állj, hirtelen betoppan a Tanár!
Így szól, felelni kéne már!

Lélegzetünk elakad, így kérleljük együtt,
A kedvenc tanárunkat, kérjük ne feleljünk!

De minden hiába, döntése készen áll,
Nytódik a napló, és megáll.

Akar valaki felelni? Arca most oly komor,
Az osztályon hirtelen óriási csend honol.

Ajánlja a felelést néhány embernek,
a szólítottak fejében imák röpködnek.

Nytódnak a füzetek, pillantások merednek.

Megáll a tanár, és látja,
Az imáknak ő most a tárgya.

Komoly arca mosolyra vált ekkor,
S megszólal becsukva a naplót:

De csak, mert szeretlek titeket,
Ezért ma nem feleltetek.

*Komárom,
Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda
6. osztályos tanuló*

Kiss Ramóna: Az élőlényeink

van egy cicánk nagyon pajkos
bajsa alatt a rosszaságot hajszol

ha ez nem lenne elég van egy kutyánk is
ő nem kicsi, de a macskánkat nem szívleli.
ezért van a kutya kint a cicuka pedig itt.
a kutyát macskát nagyon szeretjük
reméljük sokáig lesznek még velünk.

*Tatabánya,
Dózsakerti Váci Mihály Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Molnár Lili: Versem a természetért

Ha az erdőben sétálok,
mindig vidám vagyok.
Ott, hol az ember szívesen jár s kel,
Gyakran problémákat lel.

Az erdőket kivágják,
a virágokat kitapossák!
S mire az ember észbekap,
vége lesz a világnak!

Arra kérlek: ne szemetelj,
a műanyagot ne égesd el!
A cigicsikket ne dobáljad,
nem tesz jót ez a világnak!

Nem szabad, hogy vége legyen,
a pompás s szép természetnek!
Kérlek figyelj erre oda,
hogy unokádnak ezt adhasd ajándékba.

Ültess sok növényt s fát,
te is legyél természetbarát!
Az unokád örül, ha látja,
a természetnek nincsen párja!

Ne pusztítsd a méheket,
a beporzó kis lényeket!
Készíts nekik lakhelyet,
hogy télire beköltözhesse nek!

Ne telefonozz egyfolytában,
legyél kint a külvilágban!
Ne tévézzél egész nap,
ültess inkább virágokat!

Ha az erdőben sétálok,
mindig vidám vagyok.
Bolygónkat mindenki együtt védje,
hogy a természetet nagy baj ne érje!

*Tata,
Vaszary János Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Csóke Viktória Boglárka: A szék

Szék, csak tétován áll,
Mint óramutatók a megállt órán.
Szék, négy lába van, mégsem fut el,
Miért nem futsz szék? Miért nem szaladsz el?
Szék, csodálom gyönyörű tölgyfa borításod,
Ámulva nézem ékes lakkozásod.
Szék, órákig nézem festéked bomlását,
Kérlek, vigyázz magadra a lomtalanításnál!

*Komárom,
Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda
6. osztályos tanuló*

Körmendi Anna: Szavak és érzések

A szeretet nem egy tárgy,
Amit csak úgy megfoghatsz.
A szeretet egy érzés,
Amit átadhatsz.

A haza otthont nyújt,
Melyet becsülni kell.
A nemzet összetart,
melyet tisztelni kell.

A tisztesség nem egy megvehető dolog,
Hanem egy emberi tulajdon.
A szabadságnak örülni kell,
Az igazság felkel.

*Komárom,
Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda
6. osztályos tanuló*

Vadas Zoé: Az emberség

A szeretet az éltet,
melyben ott a lélek.
Ott lakozik benne,
melyben a rossz jót lelne.

Éltetője a béke,
szívünknek melengetője,
Ez tele van reménnyel,
mely jár is sok veszéllyel.

A haza fenntart, ápol,
arra még a jó is pártol.
Ott bujkál a kedvesség
melyben ott az emberség.

*Komárom,
Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda
6. osztályos tanuló*

Kudlacsek Zsanett: A kék üveggolyó

E kék üveggolyón élek én s a világ.
Hol háborúk dúlnak, az nem a mennyország.
Emberek százai menekülnek odább,
A földi harmónia már csak egy álomvilág.

Az alagút végén van egy kicsi fény,
melyre ha figyelni, az isteni dicsőség.
Mágnesként húzza lelkem e fényesség,
a sötét gonoszságban is van még remény.

*Komárom,
Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda
6. osztályos tanuló*

Bócai Réka Csenge – Csóke Viktória Boglárka – Lassu Marcell Olivér: A nemzet költője

Hagyjuk hátra hétköznapi életünk,
Hogy megismerjük híres történelmünk.
Utazzunk vissza kerek 200 évet,
A 48-as szabadságharc közepébe.

Látogassuk meg a költőt, kit arra szánt a sors,
hogy ennyi év után is tiszteljék a magyarok.
itt a nagy lehetőség, hogy belássuk jobban,
Hogy mi is történt valójában 1848-ban.

Hú, bátor katonák kiálltak a szabadságért,
Szeretett hazánk szent becsületéért.
vérüket ontották e drága földért,
Egy szebb, boldogabb jövőért.

De ki is volt hazánk legnagyobb költője?
A nagy Nemzeti dal kiötlője.
a szép Szép Szendrey Júlia szerelmese,
Bele is írta rengeteg versébe.

Azonban Segesvárott '49 nyarán,
Fogoly lett? vagy elesett? Senki sem tudja igazán.
De versei, üzenetei még élnek tovább,
Ezzel ránk bízva életének hagyatékát.

*Komárom,
Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda
6. osztályos tanuló*

Kovács Ádám Lajos: Sport és iskola

Mozogni mindig kell és szükséges
Sportolni tehát mindig érdemes.
Azért legyél egészséges.
Hogy minél tovább élhess.

Tudom, hogy a tanulás is fontos dolog
Mindennap matek, angol, irodalom.
Hisz folyton én is ezt hallgatom
Ezért néha bizony már unom.

Kell nekem a hasizom,
Épp ezért nem nasizom.
Csinálok pár felülést
Növelem az önbecsülést.

*Tatabánya,
Kodály Zoétán Általános Iskola és AMI
6. osztályos tanuló*

Bócai Réka Csenge: A farka legendája

Valahol, messzi, messzi földön,
Valahol, havas hegyek között,
Valahol, hol csak a tél jár,
Megőriztek egy legendát.

Viharos éjszakákon, az égdörgésen át,
Hallani lehetett a farkasvonyítást.
Riadtan bújtak el az apró gyermekek,
Ha kint a hóban egy farkasárny felsejlett.

Te, vándor, ki farkasok földjére lépsz,
Jobb, ha nem is teszed, mert elér a vég.
Ez itt a veszedelmes farka erdeje,
Az örökös, zord tél kíméletes helye.

A sötét fák között árnyak cikáztak,
Egy nyulat üldöztek ürge farkaslábak.
Fut a szegény nyúl, de csak utolérték,
Kövér húsát erős, éles karmok tépték.

A félelmetes mancsok felverték a havat,
Ahogy a farkas hazafelé haladt.
Hamarosan belépett egy árnyas tisztásra,
Semmi kétség: a hírhedt farkastanyára.

Körbegyűlték társai, amint beállított,
Szemük kegyetlen éhvel világított.
Legelső köztük a farkavezér maga,
Hisz őt illeti meg az első falat joga.

Azonban a mi farkasunk aztat gondolta:
Ez igazságtalanság, hisz a nyulat ő fogta!
Ezért aztán fogát a húsba mélyesztette,
Lázadó ötletét ekképp érezette.

Csattant a nagy mancs a farkasfi állán,
Éles karmok marták sötétszürke vállát.
A farkavezér szeme dühödten villogott,
Haraggal telve csúnyául vicsorgott.

Hja, barátaim, a farkasbecsület!
Ki meg meri sérteni, vérével megfizet!
Márpedig itt most a becsület a tét,
E harcban vagy halál vagy dicsőség.

Egymásnak ugrottak szörnyű kiáltással,
Megindult vérüknek vöröslő folyása.
Még a Holdat is takarták ködös felhői,
a farkasok párbaját nem kívánta nézni.

Körülöttük a farka néma csendben állt,
Kit ragad el ma a hősi mártírhalál?
Sikerül-e leverni az ifjú lázadását?
Vagy a farkavezér esik majd el talán?

A két farkas eközben a földön hentergett,
Egymás bundáját bőszerűlten tépdesve.
Vajon melyiknek száll majd örök éj szemére?
Hát úgy tűnt, hogy a vezér áll nyerésre...

Azonban az ifjú csapzottan, véresen,
A végzettel szembeszállt iszonyú mérgesen .
Nagy nehezen ledobta az óriás farkavezért,
S annak nyakára hatalmas csapást mért.

Mielőtt bárki pislanthatott volna,
Már át is volt vágva a farkavezér torka.
Még a kerek Hold is hófehérre sápadt,
Ahogy halálhörgést hallatott az állat.

Mikor első sugarával megjelent a hajnal,
Mit látott? Pusztulást és vérvörös havat.
Menekült volna, de sajnos nem tehetette,
Az éjszaka elmúlt, s neki volt ideje.

A tisztáson pedig sorban, egyenként,
Minden farkas emelte nagy, szürke fejét.
Az ég felé küldték üvöltéseiket,
Így ünnepelték az új vezérüket.

A vonyítás visszhangzott a magashegyek között,
Hangja a szél szárnyán messze-messze szökött.
Annak, ki meghallotta, borsódzott a háta,
Hát így maradt fenn a farka legendája.

*Komárom,
Szent Imre Római Katolikus Általános Iskola és Óvoda
6. osztályos tanuló*

Szabó Alicia Nikoletta: Álom ég

Az álom ég tetején
Ott ül az öröm
A bánat s szomorúság messze szállt-e innen?
Gondolatom sok-sok virág
Álmom sok-sok világ
Az ég felötem színes
A sok-sok gyerek
S álom földek
Mit álmodnak?
Mit gondolnak?
Netán csak álmodnak!
Netán még hisznek a csodában?
Mikulásban? Vagy Jézuskában?
Még sokan hisznek a csodában!
Sok gyermek hisz az álomban!
Gyermekek korom telis-tele álom naplókka!!! <3

*Oroszlány,
Gyermekvédelmi Központ és Általános Iskola
6. osztályos tanuló*

Tóth Hanna Kira: Tavaszi madárka

Tavaszi madárka bogyókat csipeget.
Eközben vidáman csicsereg.

Szitakötő repül arra.
A kismadár meg elmegy balra.

Színes virágokra száll a méh.
Abból lesz az édes méz.

*Szárliget,
Tima Endre Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Csernyén Noel: Puska

Látod ott egy Puska,
Nem való neked Fruska,
Abban van a dobtár,
Attól egy hátast dobnál,
Elszórva a sok töltény,
Ne légy egy nagy fősvény,
Harchoz való minden,
De legyen csak béke itten!

*Szárliget,
Tima Endre Általános Iskola
5. osztályos tanuló*

Drobny Viola: Huncut kutyák

Csak tappancsok dobogása hallható hatkor.
Már a kutyik jönnének le rosszalkodni.
De az ajtó csukva van.
Nem marad más választás, ugrás fel az ágyra.
Felkelteni a gazdit, ugrálunk rajta, mint a nyulak.
Hogy engedjen már ki végre! Végre felkelt!

Csörtetünk le az emeletről mind a négyen.
Alig várjuk már, hogy rosszalkodhassunk.
De a gazdi nem engedi.
Kapjuk ám gyorsan a reggelit!
A gazdi csak úgy szedi a kezét a kutyatápert.
Amint megettük, rohanás az udvarra!
Néhányszor elesünk, de nem lassítunk!

A másik gazdi hazajött végre a vadászból.
Amint leteszi a cuccait, mi letámadjuk.
Utána megint uzsgyi ki az udvarra.
Be ne pisiljünk!
De eleredt az eső, ezért nem az udvart szedjük szét, hanem a lakást!

Elkezdünk bunyózni, és még anyáék is be szoktak szállni.
És akkor velük kezdünk el bunyózni azért a sípoló labdáért.
De ugye, ha esik, mi ki nem megyünk,
Ezért utánunk takaríthatnak a gazdik.
Néha ellopunk néhány zoknit, de azt elveszik tőlünk.
Néha a kiskutya is elfárad, ezért odabújunk a gazdi mellé, és lassan elalszunk!

*Tatabánya,
Pólya György Általános Iskola
5. osztályos tanuló*